

at give Andet eller Mere, end det har givet os. Da imidlertid denne Stilling netop paa- byder en constitutionel Forfatning for det Hele, saa troer jeg, det saameget mere havde været Pligt for Ministeriet at udvikle, hvad det for- staaer ved en constitutionel Forfatning, og godtgjøre, at det, det har givet os, er til- strækkeligt.

Jeg skal nu gaae over til at betragte, hvorvidt det, som er givet, kan ansees for at være en constitutionel Forfatning, og dette Spørgsmaal troer jeg besvares ved en Bes- ragtning af Udkastets § 45, og navnlig af et enkelt Item i denne Paragraph, nemlig det, hvori det bestemmes, at Ministeriet uden videre kan forandre den af den Repræsentation, der skal skabes, til Sagens anden Behandling tagne Beslutning. Det vil sees, at Initiativ- vet, som jo pleier at ansees for en af de væsentligste constitutionelle Rettigheder, mangler, men jeg skal ikke under de nu- værende Omstændigheder paaanke denne Man- gel. Jeg skulde heller ikke have paaanket det som en Mangel, hvis Retten til at stille Ændringsforslag til 3die Behandling alene var forbeholdt Regjeringen, men jeg troer, at det er en Mangel, som aldeles ophæver det constitutionelle Begreb, naar Regjeringen uden videre kan tilfidsætte en Beslutning, som er tagen af Repræsentationen ved den ene Be- handling, og opstille noget Andet eller Saa- meget deraf, som den vil, til den næste Be- handling; det troer jeg maa berøve Forfatnin- gen det constitutionelle Præg. Det siges, at Repræsentationen jo altid, naar den finder, at de Raad, de Betragtninger eller de Beslutnin- ger — hvad man nu vil kalde det, — der fremkom ved 2den Behandling, ikke ere tagne tilstrækkeligt i Betragtning, kan sige Nei til det Hele, og at dette bøder paa Sagen; men dette Nei eller Ja er ikke et Nei eller Ja til Enkelthederne, thi hvad dermed siges er kun: da vi ikke kunne faae Loven saaledes, som vi ansee den for tjenlig, men dog indsee, at det er nødvendigt, at der gives en Lov, saa nødes vi til — man udtaler saaledes selv Tvangen — at tage den saaledes, som Regjeringen anseer den for tjenlig. Deri ligger da aldeles

intet Ja til de enkelte Bestemmelser, der ligger tværtimod deri et Nei til den Detail, som Re- præsentationen ikke selv har anerkjendt. De- tailen bliver altsaa givet af Regjeringen al- deles paa egen Haaad, som om den var en ab- solut Regjering. Det maa i den Henseende bemær- kes, at det aldeles ikke er rigtigt, som af den ærede Regjering paastaaet, at man til Gjengæld har faaet et Slags Veto ved Slutningen af tredie Behandling, thi man har ikke faaet Andet, end hvad man havde iforveien, og hvad man har i enhver constitutionel Forfatning, naar den ellers er en rigtig constitutionel Forfatning, hvilket jeg ikke kan erkjende foreliggende Ud- kast at være. Ja, det kan jo meget vel tænkes, at ved et Lovudkasts Behandling endeel En- keltheder ere gaaede igjennem, og andre ikke, medens dog det Hele er kommet saa vidt, at det skal afgjeres, om der skal fremkomme en Lov eller ikke, som skal forelægges Kongen, og at der da kan afgives et Nei til det Hele, og- saa naar Forsamlingen har den fulde Beslut- ningsret. Det kan meget godt hænde, og det er ikke noget Nyt. At dette Ja og Nei i Ud- kastet ved tredie Behandling synes at faae en større Betydning, end under den virkelige con- stitutionelle Forfatning, ligger blot i den for- andrede Stilling af 2den Behandling til 3die Behandling. Man maa betragte, hvad det er, der af Repræsentationen til 3die Behands- ling siges Ja eller Nei til, der siges ikke Nei eller Ja til Loven i det Hele, men der siges Ja eller Nei til hele Samlingen af Enkelt- heder, og ikke til; om Loven i det Hele kan bruges til at regjere med eller ikke — det be- stemmer Regjeringen, og ingen Anden end Regjeringen. Det sees ogsaa, at man ikke har kunnet indrømme Fællesrepræsentationen, at den Lov, den har sagt Ja til, uden videre skulde gaae ud; det er ikke Meningen, nei! Regjeringen beholder sit Veto i Bag- haanden. Der er altsaa aldeles ikke givet Andet end det, at istedetfor, at det før var lovligt umuligt for Regjeringen at for- andre en Beslutning, der var tagen af Repræ- sentationen, saa er det nu en lovlig Mulig- hed med Hensyn til Fællessager: det er den hele Forandring, der er skeet i det sædvanlige constitutionelle System. Regjeringen har paa-